

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **Ing. V. T.**
zastoupen advokátem JUDr. Oktaviánem Kociánem
sídlem Příkop 6, Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2019, čj. 14828/19/5200-10422-705050

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Finanční úřad pro Zlínský kraj vyměřil žalobci platebním výměrem ze dne 26. 4. 2018 úrok z prodlení na dani z přidané hodnoty (dále též „DPH“) za 4. čtvrtletí roku 2015 ve výši 318 409 Kč (§ 252 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád). Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí zamítl žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví (dále též „odvolací rozhodnutí“ nebo „napadené rozhodnutí“). Proti němu brojí žalobce u Krajského soudu

v Brně žalobou podanou dne 29. 5. 2019. V žalobě nijak nepolemizuje s výší stanoveného penále, neohrazuje se proti způsobu jeho výpočtu ani neuvádí, že by mu penále bez ohledu na doměřenou daň nemělo být vůbec předepsáno. Veškeré jeho námitky směřují pouze proti dodatečnému doměření DPH za 4. čtvrtletí roku 2015 platebním výměrem ze dne 29. 3. 2017, v jehož důsledku mu následně finanční úřad samostatným rozhodnutím doměřil předmětné penále. Výhradně jen od nezákonnosti platebního výměru na DPH dovozuje pak nezákonnost doměření sporného penále.

2. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání za podmínek § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť žádná ze stran jednání nepožadovala.
3. Žaloba **není důvodná**.
4. V první řadě je nutno říci, že žalobu proti rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil dodatečný platební výměr na DPH za 4. čtvrtletí roku 2015 ze dne 29. 3. 2017, již Krajský soud v Brně zamítl svým rozsudkem ze dne 29. 6. 2020, čj. 30 Af 43/2018-44. V tomto rozsudku se krajský soud vyrovnal se všemi argumenty, které žalobce vznesl proti dodatečnému doměření DPH za výše uvedené období a které opakuje i v nynější žalobě. Proti uvedenému rozsudku podal žalobce kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud eviduje pod sp. zn. 2 Afs 274/2020 a doposud o ní podle informací krajského soudu nerozhodl. Kasační stížnost je však mimořádným opravným prostředkem a rozsudek krajského soudu ve věci samotného DPH je tudíž pravomocný, neboť byl stranám řádně doručen (právní moci nabyl dne 24. 7. 2020).
5. Krajský soud nemá důvod se od svých závěrů v nynější věci nikterak odchýlovat. Ostatně žalobce si je sám vědom toho, že výsledek řízení o doměření penále na DPH je beze zbytku závislý na výsledku řízení o doměření samotné DPH. Proto navrhoval řízení přerušit až do výsledku řízení vedeného tehdy u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 Af 43/2018. Jelikož ale dříve, než žaloba proti doměření penále přišla na řadu, vydal soud v související věci sp. zn. 30 Af 43/2018 rozsudek, neshledal důvod nynější řízení přerušovat. S ohledem na to, že jde navíc o rozhodnutí pravomocné, nebylo by opodstatněné vyčkávat ani na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti. Soud proto žalobu zamítl, přičemž ohledně zákonnosti doměření samotné DPH plně odkazuje na svůj výše citovaný rozsudek čj. 30 Af 43/2018-44. Ohledně doměření penále pak žalobce – jak již bylo výše řečeno – žádné specifické námitky nevznesl.
6. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu by jinak – jakožto úspěšnému účastníkovi řízení – právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu mu je však nelze přiznat, neboť nepřesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014 - 47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel,

jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. 5. 2021

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu